

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 99

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 632 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2–4
	Decizia nr. 679 din 2 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	5–6
	Decizia nr. 689 din 7 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal	7–9
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
50.	— Decizie pentru eliberarea domnului Ciprian Pandea din funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului	9
51.	— Decizie pentru numirea domnului Ciprian Pandea în funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului	10
52.	— Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului doamnei Anca-Nicoleta Alexandrescu.....	10
53.	— Decizie pentru exercitarea atribuțiilor comisarului general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
81.	— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Spitalului de Psihiatrie Zam.....	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 632

din 17 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Claudiu Cristian Hurmuzescu în Dosarul nr. 1.692/4/2016 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.735 D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției a depus o cerere de judecată în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se arată că, în etapa executării pedepsei, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dublul grad de jurisdicție în materie penală. Se face trimitere la jurisprudența constantă a Curții Constituționale referitoare la principiul anterior menționat, fiind, date, ca exemplu, deciziile nr. 462 din 15 mai 2007 și nr. 496 din 19 aprilie 2011, referitoare la soluții legislative similare celei criticate în prezenta cauză. Distinct de cele reținute de instanța de contencios constituțional, prin jurisprudența anterior precizată, se susține că judecătorul de supraveghere a privării de libertate nu acționează împreună cu administrația penitenciarului, în cadrul procedurii de soluționare a plângerii formulate împotriva măsurii luate de administrația penitenciarului, ci în mod independent, conform art. 9 din Legea nr. 254/2013, având obligația de a asculta persoana supusă sancțiunii disciplinare și de a administra probe, putând pronunța dispoziții cu caracter obligatoriu pentru administrația penitenciarului. Pentru aceste motive, soluționarea de către acesta a plângerii formulate de persoana condamnată constituie un remediu, în sensul art. 13 din Convenție. Așa fiind, în ipoteza invocată de autorul excepției, nu există acces la o singură

instanță, adică la judecătorie, ci există acces și la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, neexistând nicio rațiune pentru reglementarea unei căi de atac suplimentare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 548/C din 8 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.692/4/2016, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Claudiu Cristian Hurmuzescu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate de autorul excepției împotriva unei sentințe penale de respingere a contestației promovate de același autor împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, prin care acesta a respins o plângere împotriva unei hotărâri a comisiei de disciplină din cadrul penitenciarului în care autorul excepției se află în executarea unei pedepse privative de libertate, hotărâre prin care acestuia i-a fost aplicată o pedeapsă disciplinară.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că dispozițiile art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 sunt neconstituționale și neconvenționale, întrucât privesc persoana condamnată de exercitarea unei căi de atac, ordinare sau extraordinare, împotriva hotărârii prin care judecătorul în a cărei circumscripție se află penitenciarul soluționează contestația introdusă împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, prin care acesta a soluționat plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină, pronunțată conform art. 103 din Legea nr. 254/2013. Se susține că, pentru acest motiv, textul criticat încalcă dreptul la un proces echitabil. De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate mai arată că situația juridică în care se află este similară cu cea a persoanei care solicită liberarea condiționată și care, conform art. 587 alin. (3) din Codul de procedură penală, poate formula contestație împotriva hotărârii judecătoriei de respingere a cererii formulate în acest sens.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că persoana condamnată are posibilitatea de a supune analizei unui magistrat independent hotărârea comisiei de disciplină din cadrul penitenciarului, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, atât prin formularea unei plângeri împotriva unei astfel de hotărâri, cât și prin promovarea unei contestații împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate la judecătorul în a cărei circumscripție se află

penitenciarul. Se mai arată că, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac se exercită în condițiile legii. Se susține, totodată, că autorul excepției nu formulează argumente referitoare la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 prin raportare la art. 1 din Constituție și că, de asemenea, nu se poate vorbi de o încălcare, prin textul criticat, a prevederilor constituționale ale art. 16.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că, faptul că persoana condamnată are dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, după ce plângerea sa a fost examinată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, fiind, în acest sens, citată și putând pune concluzii scrise, consacără caracterul neîntemeiat al criticilor formulate de autorul excepției. Se face, de asemenea, trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în materie penală, conform căreia garanțiile specifice dreptului anterior menționat nu sunt aplicabile procedurilor privind executarea pedepsei. Sunt menționate, astfel, hotărârile din 23 septembrie 2004, 27 iunie 2006 și 23 octombrie 2012, pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Pilla împotriva Italiei*, *Szabo împotriva Suediei și Ciok împotriva Poloniei*. Se face, totodată, trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 733 din 16 decembrie 2014. În fine, se arată că prevederile art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 sunt constituționale. Arată că reglementarea căilor de atac este de competența legiuitorului, care poate să stabilească, în cazul etapei executării pedepselor, o procedură specială, care să prevadă posibilități de contestare a hotărârilor pronunțate, diferite de cele existente în materie penală. Se mai susține că dispozițiile art. 6 din Convenție nu sunt aplicabile în cazul executării pedepselor, făcându-se trimitere la hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 mai 1990, 22 februarie 1995 și 13 mai 2003, pronunțate în cauzele *Adrian împotriva Austriei*, *A.B. împotriva Elveției și Montcomet de Caumont împotriva Franței*.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate

dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, care au următorul cuprins: „*Hotărârea judecătorească este definitivă*”.

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 referitor la statul român, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și prevederilor art. 1 referitor la obligația de a respecta drepturile omului, art. 13 cu privire la dreptul la un recurs efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dispozițiilor art. 1 referitor la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 104 din Legea nr. 254/2013 reglementează plângerea formulată împotriva hotărârii comisiei de disciplină, formată în cadrul penitenciarului în care petentul execută o pedeapsă penală privativă de libertate. Astfel, dacă împotriva unei persoane condamnate este declanșată o acțiune disciplinară, de către șeful secției penitenciarului în care aceasta este încarcerată, iar sancțiunea disciplinară dispusă prin hotărârea comisiei de disciplină, în urma parcurgerii procedurii prevăzute la art. 103 din Legea nr. 254/2013, este contestată de către persoana în cauză, aceasta are dreptul de a se adresa judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul a cărui comisie a aplicat sancțiunea disciplinară, prin formularea unei plângeri împotriva hotărârii comisiei de disciplină. În soluționarea acestei plângeri, conform dispozițiilor art. 104 alin. (3) din Legea nr. 254/2013, judecătorul de supraveghere a privării de libertate este obligat să procedeze la ascultarea persoanei condamnate, la locul de deținere, putând să procedeze, potrivit alin. (6) al aceluiași art. 104, la ascultarea oricărei alte persoane condamnate sau a oricărei alte persoane care desfășoară activități în sistemul penitenciar. Plângerea analizată, conform procedurii anterior arătate, se soluționează, potrivit art. 104 alin. (7) din Legea nr. 254/2013, prin încheiere motivată. La rândul său, această încheiere poate fi supusă, potrivit art. 104 alin. (9) din Legea nr. 254/2013, căii de atac a contestației, ai cărei titulari sunt persoana condamnată și administrația penitenciarului. Această contestație poate fi formulată, conform aceluiași alin. (9) al art. 104, la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul și este soluționată, potrivit art. 104 alin. (12) coroborat cu art. 39 alin. (14)—(19) din Legea nr. 254/2013, de urgență și cu precădere, în ședință publică, cu citarea persoanei condamnate și a administrației penitenciarului, însă cu ascultarea obligatorie a persoanei condamnate. Conform aceluiași dispoziții legale anterior menționate, persoana condamnată și administrația penitenciarului pot depune memorii și concluzii scrise.

15. Analizând procedura mai sus arătată, Curtea constată că aceasta prevede dreptul persoanei condamnate, care este nemulțumită de o soluție a comisiei de disciplină din cadrul penitenciarului în care este deținută, de a supune respectiva soluție, mai întâi controlului judecătorului de supraveghere a privării de libertate care își desfășoară activitatea în cadrul penitenciarului, iar apoi judecătoreii competente, aspecte ce constituie, contrar susținerilor autorului excepției, garanții ale dreptului de acces liber la justiție, respectiv o aplicare, de către

legiuitor, a dispozițiilor constituționale ale art. 21, în ipoteza invocată în prezentul dosar.

16. De altfel, referitor la dreptul fundamental mai sus referit, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că acesta este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, se poate adresa, cel puțin odată, unei instanțe naționale (a se vedea Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015). Însă, prin aceeași jurisprudență, s-a arătat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, inclusiv în privința căilor de atac ce pot fi exercitate împotriva hotărârilor judecătorești (a se vedea Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009) și, totodată, că dreptul de acces liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, legiuitorul putând stabili reguli diferite, în considerarea unor situații diferite (a se vedea Decizia nr. 129 din 6 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 23 mai 1996).

17. Cu privire la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 13 din Convenție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, norma convențională anterior invocată presupune asigurarea unei căi de atac interne care să trateze fondul unei „plângeri admisibile”, conform Convenției, și să ofere o soluție adecvată (a se vedea Hotărârea din 16 iulie 2014, pronunțată în *Cauza Ališić și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei, Croației, Serbiei, Sloveniei și Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei*, paragraful 131). Or, procedura de soluționare a contestației, formulată conform dispozițiilor art. 104 alin. (9) din Legea nr. 254/2013, este precedată de soluționarea, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, a unei alte plângeri, cu privire la decizia administrativă a comisiei de disciplină din cadrul penitenciarului în care petentul se află în executarea unei pedepse privative de libertate, aspecte care, coroborate cu dreptul de a formula contestație împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, satisfac exigențele dreptului la un recurs efectiv.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudiu Cristian Hurmuzescu în Dosarul nr. 1.692/4/2016 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

18. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textul criticat, a prevederilor art. 16 din Constituție și ale art. 14 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, Curtea reține că autorul excepției compară situația persoanelor condamnate, care au interesul procesual de a promova o cale de atac împotriva hotărârii pronunțate, conform dispozițiilor art. 104 alin. (14) din Legea nr. 254/2013, cu cea a persoanelor care solicită liberarea condiționată și care, conform art. 587 alin. (3) din Codul de procedură penală, pot formula contestație împotriva hotărârii judecătorești de respingere a cererii promovate, în acest sens. Curtea reține, însă, că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, determinate de natura distinctă a cererilor pe care le promovează. Astfel, în timp ce persoanele aflate în ipoteza autorului excepției formulează o cale de atac, reglementată prin dispozițiile Legii nr. 254/2013, împotriva unei decizii prin care se dispune o sancțiune disciplinară, pronunțată de o comisie de disciplină din cadrul unui penitenciar, sancțiune impusă ca urmare a nerespectării unor dispoziții legale referitoare la executarea pedepselor în locurile de deținere, persoanele care solicită liberarea condiționată exercită un drept procesual, prevăzut în Codul de procedură penală, referitor la liberarea condiționată, instituție de drept penal substanțial, reglementată la art. 99—106 din Codul penal. Având în vedere aceste diferențe, Curtea constată că reglementarea diferită a căilor de atac ce pot fi promovate de către cele două categorii de persoane, invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, nu este de natură a încălca principiul constituțional și convențional al interzicerii discriminării. De altfel, cu privire la egalitatea în drepturi, Curtea Constituțională a statuat, în repetate rânduri, în jurisprudența sa, că aceasta nu înseamnă uniformitate și că aceasta nu interzice reglementarea unor reguli specifice în cazul diferenței de situații (a se vedea Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996 și Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009).

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 679

din 2 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (1) și (2)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea „Nitroporos” — S.R.L. din Făgăraș, județul Brașov, în Dosarul nr. 602/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1516D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Aurel Lungu, prin Sindicatul Liber „Nitramonia Rompiro”. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.517D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Societatea „Nitroporos” — S.R.L. din Făgăraș, județul Brașov, în Dosarul nr. 604/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Lucian Cupu, prin Sindicatul Liber „Nitramonia Rompiro”. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.516D/2016 și nr. 1.517D/2016, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.517D/2016 la Dosarul nr. 1.516D/2016, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens, arată că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci este nemulțumit de modul de aplicare a legii, aspect ce nu poate fi soluționat de Curtea Constituțională, potrivit competenței sale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 2 iunie 2016, pronunțate în dosarele nr. 602/62/2015 și nr. 604/62/2015, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea „Nitroporos” — S.R.L. din Făgăraș cu prilejul soluționării apelurilor formulate împotriva Sentinței civile

nr. 1.411 din 2 iulie 2015, pronunțate de Tribunalul Brașov în dosarele nr. 602/62/2015 și nr. 604/62/2015.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul excepției arată, în esență, că dispozițiile art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât nu sunt suficient de clare și predictibile pentru a stabili cu exactitate care sunt toate drepturile de care ar fi beneficiat salariatul, cuantumul majorărilor, indexărilor și actualizărilor aplicate la momentul calculului despăgubirii și momentul de la care se dispune reintegrarea acestuia, iar aprecierea tuturor acestor aspecte este lăsată în competența instanței de judecată.

9. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele trebuie să se bucure de plenitudine de jurisdicție, atât în fapt, cât și în drept, astfel încât trebuie să aibă competența să analizeze toate chestiunile de fapt și de drept pertinente pentru litigiul cu care au fost investite. De asemenea, arată că legea impune un anumit quantum al despăgubirii, norma fiind suficient de clară și predictibilă, chiar dacă are caracter general, având în vedere că lasă instanței posibilitatea de a analiza, pe baza probelor, care este prejudiciul efectiv suferit, în raport cu particularitatea fiecărei spețe. În plus, instanța de judecată susține că ceea ce solicită autorul excepției nu se poate realiza, deoarece sunt aspecte particulare, care țin de executarea unei hotărâri judecătorești în funcție de petitele contestației, de ceea ce s-a cerut, angajatorul având dreptul de a-și exprima și el un mod de calcul al acestor pretenții și de a le contesta.

10. În ceea ce privește textul art. 80 alin. (2) din Legea nr. 53/2003, Curtea de Apel Brașov — Secția civilă arată că acest text de lege, împreună cu dispozițiile art. 80 alin. (3) din același act normativ impun cerința ca salariatul să solicite în mod expres repunerea în situația anterioară emiterii actului de concediere, iar momentul de la care se poate cere repunerea în situația anterioară ține de aplicarea și interpretarea principiului *restitutio in integrum*, în cazul în care contestatorul nu invocă expres încetarea contractului individual de muncă la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, arată că argumentele expuse de autorul excepției pun în evidență anumite lacune ale legii și aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, care nu intră în competența instanței de control constituțional, ci a instanțelor de judecată.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora: „(1) În cazul în care concedierea a fost efectuată în mod netemeinic sau nelegal, instanța va dispune anularea ei și va obliga angajatorul la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul.

(2) La solicitarea salariatului instanța care a dispus anularea concedierii va repune părțile în situația anterioară emiterii actului de concediere.”

16. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate aduc atingere prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat dispozițiile de lege criticate în raport cu critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 243 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 1 iulie 2016, paragraful 16, Curtea a reținut că dispozițiile art. 80 alin. (1) din Codul muncii fac parte din secțiunea 7 „Controlul și sancționarea concedierilor nelegale” a capitolului V „Încetarea contractului individual de muncă” și stabilesc că, în cazul în care concedierea a fost efectuată în mod netemeinic sau nelegal, instanța va dispune anularea ei și va obliga angajatorul la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul. Astfel, dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a principiului repunerii părților în situația anterioară deciziei de concediere, aceasta fiind o consecință firească a lipirii de efecte a deciziei de concediere. Obligația angajatorului de plată a acestor despăgubiri operează în toate cazurile în care s-a constatat netemeinicia sau nelegalitatea actului de concediere, *ope legis*. Spre deosebire de aceasta, reintegrarea în funcția deținută anterior poate avea loc numai dacă cel concediat solicită expres acest lucru instanței judecătorești. În acest sens, art. 80 alin. (2) din Codul muncii prevede că „La solicitarea salariatului instanța care a dispus anularea concedierii va repune părțile în situația anterioară emiterii actului de

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Nitroporos” — S.R.L. din Făgăraș, județul Brașov, în dosarele nr. 602/62/2015 și nr. 604/62/2015 ale Curții de Apel Brașov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

concediere”, iar alin. (3) prevede că, „În cazul în care salariatul nu solicită repunerea în situația anterioară emiterii actului de concediere, contractul individual de muncă va înceta de drept la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.”

18. Analizând criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 în raport cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 574 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 1 august 2016, paragrafele 13—16, a reținut că, potrivit textului din Constituție invocat, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. În acest sens Curtea a precizat că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Curtea a observat, în același timp, că, pentru legiuitor, poate fi dificil să redacteze legi de o precizie totală și a considerat că o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, fără a afecta însă previzibilitatea legii. Raportând aceste considerente la critica de neconstituționalitate analizată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 sunt formulate cu o precizie suficientă care permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. De asemenea, Curtea a apreciat că aspectele referitoare la calculul despăgubirii, momentul cu care se dispune reintegrarea salariatului sau aspectul ce se referă la vechimea în muncă, vizează chestiuni ce țin de aplicarea legii la cazul dedus judecătii, ceea ce intră în competența de soluționare a instanței judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

19. Tot cu privire la aceleași aspecte, Curtea, prin Decizia nr. 243 din 19 aprilie 2016, paragraful 20, a reținut că „în virtutea principiului separației puterilor în stat, Parlamentul nu are dreptul să intervină în procesul de realizare a justiției. O imixtiune a puterii legislative care ar pune autoritatea judecătorească în imposibilitatea de a funcționa, chiar dacă numai cu referire la o anumită categorie de cauze și pentru o anumită perioadă de timp, ar avea drept consecință ruperea echilibrului constituțional dintre aceste autorități.”

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 689

din 7 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și alin. (3)
din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de Sergiu Lucinschi în Dosarul nr. 3.991/2/2015 (2.380/2015) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.909D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Referitor la noțiunea de „*constrângere*” se arată că aceasta a prezentat continuitate în reglementare, fiind prevăzută și prin dispozițiile Codului penal din 1969, la lămurirea înțelesului acesteia contribuind atât doctrina, cât și jurisprudența. Se face, de asemenea, trimitere la sensul noțiunii analizate prevăzut de Dicționarul Explicativ al Limbii Române. În mod similar, în ceea ce privește sintagma „*în scopul de a dobândi, în mod injust, un folos patrimonial*”, se susține că aceasta nu este lipsită de claritate, jurisprudența și doctrina arătând că, într-o astfel de ipoteză, este sancționat orice demers prin care se încearcă obținerea, pe cale injustă, a unui folos. Se arată că folosul anterior precizat poate fi legal datorat, întrucât ceea ce sancționează legea penală este maniera injustă sau nelegală prin care se încearcă dobândirea acestuia. De asemenea, folosul prevăzut la art. 207 din Codul penal poate fi de natură patrimonială sau nepatrimonială, în cazul acestuia legiuitorul prevăzând două variante infracționale, în funcție de natura folosului. Se conchide că destinatarul textelor criticate are suficiente repere, pentru a-și adapta conduita la exigențele normele penale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.991/2/2015 (2.380/2015), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal**, excepție invocată de Sergiu Lucinschi într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele criticate sunt neconstituționale și neconvenționale,

întrucât sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate. Se susține, în acest sens, că noțiunea de „*constrângere*” și sintagma „*în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial*” sunt ambigue, motiv pentru care dau naștere la interpretări arbitrare și la abuzuri ale organelor judiciare. Totodată, dispozițiile art. 207 din Codul penal sunt comparate, de autorul excepției, cu prevederile art. 193 și art. 233 din Codul penal, ce reglementează infracțiunile de lovire sau alte violențe și de tâlhărie, despre care afirmă că prevăd, cu exactitate, conduita sancționată, dar și cu cele ale art. 194 din Codul penal din 1969, prin care era reglementată infracțiunea de șantaj, dispoziții legale care, în opinia sa, respectau exigențele de calitate a legii, întrucât cuprindeau expresia „*prin violență sau amenințare*”, care arăta cum trebuie să fie săvârșite faptele de șantaj pentru a primi această încadrare juridică. Se susține că, prin eliminarea din cuprinsul textului criticat a sintagmei anterior menționate, elementul material al laturii obiective a infracțiunii de șantaj nu mai poate fi determinat.

6. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal sunt clare, precise și previzibile, textul criticat fiind, totodată, în acord cu prevederile art. 7 din Convenție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la sintagma „*în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial*” se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 603 din 6 octombrie 2015, despre care se susține că este aplicabilă și în prezenta cauză. În ceea ce privește noțiunea de „*constrângere*” se arată că sensul acesteia este cel uzual și că legiuitorul a folosit acest sens, renunțând, în mod intenționat, la expresia „*prin violență sau amenințare*”, pentru a nu limita variantele de săvârșire a infracțiunii analizate la cele anterior menționate. Cu privire la standardele de calitate a legii se face referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la deciziile nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011 și nr. 1 din 11 ianuarie 2012, precum și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind date ca exemplu hotărârile din 15 noiembrie 1996, 25 noiembrie 1996 și 4 mai 2000, pronunțate în cauzele *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, și *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, prin care au fost arătate criteriile prin care se asigură standardele de calitate a legii și de legalitate a incriminării.

9. **Avocatul Poporului** susține că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se susține că prevederile art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal respectă exigențele dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție și art. 7 din Convenție. Se face trimitere la hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 5 ianuarie 2000 și 8 iulie 2008, pronunțate în cauzele *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, și *Fener Rum Patrikligi împotriva Turciei*, paragraful 70. Se susține că textul criticat este clar, precis și previzibil.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal, care au următorul cuprins: „(1) *Constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine ori pentru altul, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. [...]*

(3) *Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost comise în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial, pentru sine sau pentru altul, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.*”

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (1), alin. (3) și alin. (5) referitor la statul român, art. 11 alin. (1) și alin. (2) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 23 alin. (12) cu privire la legalitatea pedepsei, precum și prevederilor art. 6 și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ce reglementează dreptul la un proces echitabil și principiul legalității incriminării și a pedepsei și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție referitor la protecția proprietății.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, într-adevăr, noțiunea de „*constrângere*” nu este definită în legislația penală sau în cea procesual penală, aspect ce denotă intenția legiuitorului de a conferi cuvântului criticat sensul său uzual. În limbajul curent, prin „*constrângere*” se înțelege determinarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva împotriva voinței sale. Cum infracțiunea, în a cărei reglementare este folosit substantivul analizat, este o infracțiune împotriva libertății persoanei, mai exact împotriva libertății de ordin moral a persoanei, pentru că aceasta nu presupune o privare de libertate, în sens fizic, constrângerea exercitată împotriva subiectului pasiv al infracțiunii de șantaj trebuie să îi producă acestuia o stare de temere, de natură a-l determina să acționeze conform conduitei prevăzute în dispoziția normei de incriminare. Prin urmare, constrângerea, astfel exercitată, reprezintă punerea în mișcare a unei forțe exterioare subiectului pasiv al infracțiunii, care poate fi de natură fizică sau morală. În cazul constrângerii fizice, aceasta poate fi exercitată, în mod direct, prin energia fizică a făptuitorului sau prin punerea în mișcare, de către acesta, a unei alte energii de aceeași natură, capabilă să înfrângă rezistența fizică a subiectului pasiv. Spre deosebire de aceasta, constrângerea psihică se exercită prin efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temerea că, în viitor, ea sau o altă persoană apropiată ei va suporta un rău, care va provoca o pagubă. În ambele cazuri, pentru realizarea conținutului constitutiv al infracțiunii, constrângerea trebuie să fie efectivă.

15. Având în vedere aceste particularități ale infracțiunii de șantaj și, în mod special, obiectul său juridic, care are în vedere libertatea morală a persoanei, legiuitorul nu a prevăzut, în cuprinsul normei de incriminare criticate, modalitățile concrete de realizare a constrângerii, cum ar fi cele „*prin violență sau amenințare*”, invocate de autorul excepției, evitându-se, astfel,

restrângerea, în mod nejustificat, a sferei de aplicare a prevederilor art. 207 alin. (1) din Codul penal. În acest fel intră sub incidența dispoziției legale analizate toate formele de constrângere, care au ca rezultat determinarea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, săvârșite în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine ori pentru altul, indiferent de acțiunile sau inacțiunile prin care constrângerea este executată.

16. Aceste aspecte nu sunt, însă, de natură a lipsi prevederile art. 207 alin. (1) din Codul penal de claritate, precizie și previzibilitate, textul criticat respectând condițiile de calitate a legii, impuse prin dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

17. Referitor la sintagma „*în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial*”, din cuprinsul dispozițiilor art. 207 alin. (3) din Codul penal, aceasta indică, în mod explicit, faptul că infracțiunea de șantaj, în forma prevăzută prin textul criticat, este săvârșită cu intenție directă, respectiv în vederea dobândirii unui folos, de către subiectul activ al infracțiunii sau de către o altă persoană. Acest folos poate să provină de la orice persoană, nu doar de la cea constrânsă, întrucât scopul infracțiunii nu este cel de lezare a victimei, ci are în vedere procurarea respectivului beneficiu. În mod evident, folosirea de către legiuitor a cuvântului „*patrimonial*”, în cuprinsul sintagmei criticate, denotă caracterul direct evaluabil în bani al respectivului folos, care, de altfel, deosebește forma de bază a infracțiunii de șantaj, reglementată la art. 207 alin. (1) din Codul penal, de cea agravată, prevăzută la alin. (3) al aceluiași articol. În fine, utilizarea cuvântului „*injust*”, în cuprinsul normei de incriminare supuse controlului de constituționalitate, relevă caracterul incorect și nelegal al modalității de obținere a folosului vizat, respectiv prin restrângerea libertății persoanei.

18. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că prevederile art. 207 alin. (3) din Codul penal sunt clare, precise și previzibile, nefiind de natură a încălca dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

19. Pentru motivele mai sus arătate, prevederile art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal corespund exigențelor principiului legalității incriminării, reglementat la art. 23 alin. (12) din Constituție și la art. 7 din Convenție. În acest sens, prin Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, paragraful 31, instanța de contencios constituțional, făcând trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la legalitatea incriminării și a pedepsei, a reținut că, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută, una dintre tehnicile standard de reglementare constând în recurgerea, mai degrabă, la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, s-a statuat că numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică și că, oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal, nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare existând întotdeauna. Prin aceeași jurisprudență s-a arătat că, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. S-a reținut, de asemenea, că rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. S-a conchis că art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (hotărârile din

22 noiembrie 1995, 24 mai 2007, 12 februarie 2008 și 21 octombrie 2013, pronunțate în cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

20. Cu privire la pretinsa încălcare, prin textele criticate, a prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenție, Curtea reține că acestea nu sunt aplicabile în

prezenta cauză, întrucât dispozițiile legale criticate reprezintă norme de drept penal substanțial, iar garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil se asigură prin mijloace juridice specifice dreptului procesual penal.

21. Totodată, Curtea constată că nu sunt aplicabile în prezenta cauză nici dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (1) și alin. (3), întrucât acestea definesc statul român, și nici cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție referitor la protecția proprietății.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sergiu Lucinschi în Dosarul nr. 3.991/2/2015 (2.380/2015) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru eliberarea domnului Ciprian Pandea
din funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu
de lucru al viceprim-ministrului**

În temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și art. 21¹ din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ciprian Pandea se eliberează din funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Ciprian Pande
în funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General
al Guvernului**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ciprian Pande se numește în funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea LambruBucurești, 1 februarie 2018.
Nr. 51.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea calității de consilier onorific
al prim-ministrului doamnei Anca-Nicoleta Alexandrescu**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă doamnei Anca-Nicoleta Alexandrescu calitatea de consilier onorific al prim-ministrului.

Art. 2. — Activitatea doamnei Anca-Nicoleta Alexandrescu este neremunerată.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea LambruBucurești, 1 februarie 2018.
Nr. 52.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru exercitarea atribuțiilor comisarului general,
cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, atribuțiile comisarului general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu, se exercită de către domnul Szep Robert, comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, până la numirea conducătorului instituției, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 1 februarie 2018.

Nr. 53.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare
al Spitalului de Psihiatrie Zam**

Având în vedere:

— Referatul de aprobare al Direcției management și structuri sanitare nr. FB 749/2018;

— Adresa Spitalului de Psihiatrie Zam nr. 3.434/2017,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Spitalului de Psihiatrie Zam, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Spitalul de Psihiatrie Zam vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 23 ianuarie 2018.

Nr. 81.

REGULAMENT de organizare și funcționare al Spitalului de Psihiatrie Zam

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Spitalul de Psihiatrie Zam, denumit în continuare *spitalul*, este unitatea sanitară publică, cu personalitate juridică, înființată în anul 1973, aflată în subordinea Ministerului Sănătății.

Art. 2. — Spitalul are sediul în localitatea Zam, Strada Principală nr. 270, județul Hunedoara.

CAPITOLUL II Obiectul de activitate al spitalului

Art. 3. — Spitalul Zam este unicul spital de monospecialitate (psihiatrie) din județul Hunedoara și asigură asistență medicală psihiatrică pentru cazurile cele mai severe din întreg județul, având un număr de 350 de paturi, organizate pe 6 secții, din care 2 secții de psihiatrie cronici.

Art. 4. — În spital sunt tratate cazuri din întreg județul Hunedoara și din județele alăturate:

a) majoritatea cazurilor noi de îmbolnăvire (debuturile) de schizofrenie sub toate formele clinice, psihoze paranoide, psihoze organice, tulburări schizoafective, tulburări afective bipolare (episoade maniacale și depresive severe);

b) toate cazurile de psihoze endogene și/sau organice cu agitație psihomotorie sau stări confuze severe;

c) majoritatea depresiilor severe recurente cu agitație sau inhibiție psihomotorie și cele cu risc suicidar.

CAPITOLUL III Conducerea unității

Art. 5. — Conducerea Spitalului de Psihiatrie Zam este asigurată de:

- a) consiliul de administrație;
- b) comitetul director;
- c) manager.

Art. 6. — Conducerea spitalului acționează cu diligența pe care un bun proprietar o depune în administrarea bunurilor sale și răspunde de integritatea acestuia, precum și de întocmirea și prezentarea la termenele stabilite a situației patrimoniului în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

A. Consiliul de administrație

Art. 7. — (1) În conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul spitalului funcționează un consiliu de administrație, care are rolul de a dezbate principalele probleme de strategie, de organizare și funcționare a spitalului.

(2) Managerul unității participă la ședințele Consiliului fără drept de vot.

Art. 8. — Consiliul de administrație are atribuții conform art. 187 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

B. Comitetul director

Art. 9. — (1) Comitetul director este format din: managerul Spitalului de Psihiatrie Zam, directorul medical și directorul financiar-contabil.

(2) Comitetul director are atribuții conform Ordinului ministrului sănătății publice nr. 921/2006 pentru stabilirea atribuțiilor comitetului director din cadrul spitalului public.

Art. 10. — Directorul medical și directorul financiar-contabil au atribuții generale și specifice conform Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.628/2007 privind aprobarea modelului contractului de administrare a spitalului public din rețeaua Ministerului Sănătății.

C. Managerul

Art. 11. — (1) Spitalul este condus de către un manager. Acesta încheie un contract de management cu Ministerul Sănătății pe o perioadă de 3 ani. Contractul poate fi prelungit sau poate înceta înainte de termen în urma evaluării anuale efectuate pe baza criteriilor de performanță stabilite de către Ministerul Sănătății.

(2) Atribuțiile managerului sunt prevăzute în contractul de management, conform ordinului ministrului sănătății.

CAPITOLUL IV Structura organizatorică

Art. 12. — Structura organizatorică a Spitalului de Psihiatrie Zam este constituită din:

1. secția psihiatrie I — cronici;
2. secția psihiatrie II;
3. secția psihiatrie III;
4. secția psihiatrie IV — cronici;
5. secția psihiatrie V;
6. secția psihiatrie VI;
7. farmacie;
8. laborator analize medicale;
9. laborator radiologie și imagistică medicală;
10. laborator recuperare, medicină fizică și balneologie (bază de tratament);
11. cabinet psihologie;
12. cabinet asistență socială;
13. birou de evaluare și statistică medicală;
14. biroul de management al calității serviciilor medicale;
15. compartimentul ergoterapie;
16. compartiment prevenire și control infecții nosocomiale;
17. aparat funcțional.

CAPITOLUL V Atribuțiile secțiilor și compartimentelor

A. Structuri cu paturi

Art. 13. — (1) Secțiile medicale sunt organizate în sistem pavilionar și sunt conduse de către un medic șef/coordonator de secție, ajutat de asistentul medical șef.

(2) Secțiile cu paturi internează cazurile după profilul patologiei indiferent de teritoriul din care provin, internări la cerere cu aprobarea șefului de secție, pe bază de bilet de trimitere de la medicul de familie sau medicul specialist, transfer de la altă unitate spitalicească și internări la cerere cu plată.

(3) Externarea pacienților se face pe baza biletului de ieșire din spital întocmit de medicul curant și semnat de medicul șef de secție. Biletul de ieșire din spital se înmânează pacientului, iar foaia de observație se îndosariază.

(4) Pacientul poate părăsi spitalul și la cerere, dar numai după ce i s-au adus la cunoștință consecințele acestei hotărâri asupra stării sale de sănătate, consemnată în foaia clinică și semnată de medicul curant și de pacient.

Art. 14. — Secțiile medicale au în principal următoarele atribuții:

- a) examinează imediat și complet bolnavul, asigură primul ajutor și asistență medicală calificată până la internarea în secție;
- b) supraveghează să se execute îmbăierea bolnavilor, dezinfecția și deparazitarea (când este cazul) acestora și a efectelor, transportul în secție, consemnează în registrul de internări datele referitoare la diagnostic, modul de rezolvare, semnează și își pune parafa;
- c) execută tratamente pentru bolnavii care nu necesită sau refuză internarea;

d) repartizează pe saloane și examinează bolnavii în ziua internării, efectuând în cel mai scurt timp toate investigațiile necesare stabilirii diagnosticului;

e) asigură tratamentul medical complet, individualizat în raport cu starea pacientului, cu forma și stadiul evolutiv al bolii, medicația, alimentația dietetică, materialele sanitare, instrumentarul și aparatura medicală necesară;

f) asigură permanent, 24 de ore din 24, asistența medicală necesară pe tot timpul spitalizării;

g) verifică administrarea corectă a medicației, fiind interzisă păstrarea medicamentelor la patul bolnavului;

h) asigură pacienților condițiile unui regim rațional de odihnă, servirea mesei, de igienă personală, de vizitare din partea aparținătorilor și de legătură cu familia;

i) transmite concluziile diagnostice și terapeutice, pentru pacienții externati, medicilor de familie, prin scrisoare medicală;

j) organizează perfecționarea profesională a tuturor categoriilor de salariați pentru ridicarea continuă a nivelului profesional, precum și instruirea personalului medico-sanitar aflat în stagii practice;

k) analizează periodic calitatea asistenței medicale acordată bolnavilor, precum și alte aspecte legate de buna organizare și funcționare a secției.

B. Structuri fără paturi

Art. 15. — Farmacia cu circuit închis a spitalului are, în principal, următoarele atribuții:

a) asigură aprovizionarea ritmică și constantă cu medicamente în conformitate cu planul de aprovizionare aprobat de comitetul director al spitalului;

b) este responsabilă cu realizarea necesarului anual și lunar de medicamente;

c) organizează, coordonează și controlează prin autoinspecție, procedura de depozitare a medicamentelor, materialelor sanitare;

d) aplică la nevoie procedura de retragere a produsului medicamentos, conform procedurii agreate;

e) stabilește procedura de eliberare a produselor către secțiile spitalului și comunicarea ei către personalul de specialitate;

f) gestionează baza de date privind consumul de medicamente pentru bolnavii internați;

g) efectuează recepția produselor farmaceutice pe baza documentelor de primire;

h) participă la întocmirea necesarului privind aprovizionarea cu medicamente, depozitarea și păstrarea lor în condiții corespunzătoare;

i) verifică termenul de valabilitate a medicamentelor și substanțelor farmaceutice;

j) răspunde pentru lipsuri sau plusuri constatate de comisia de inventariere constituită de managerul spitalului, în condițiile legii;

k) asigură activitatea de monitorizare a temperaturii în oficiu, receptură și frigiderul care se găsesc în farmacie.

Art. 16. — Laboratorul de analize medicale are, în principal, următoarele atribuții:

a) recepționează și înregistrează probele biologice recoltate în secțiile medicale;

b) efectuează analize de biochimie, hematologie, imunologie și toxicologie pentru pacienții internați în spital;

c) validează analizele pe baza controlului intern al rezultatelor și le înregistrează în evidențele laboratorului;

d) elaborează buletinele de analiză și le distribuie secțiilor;

e) efectuează controlul intern al rezultatelor analizelor de laborator;

f) întocmește și gestionează baza de date privind consumul de reactive și rezultatele analizelor de laborator.

Art. 17. — Laboratorul de radiologie și imagistică medicală are, în principal, următoarele atribuții:

a) efectuează examinarea cu izotopi radioactivi în funcție de contextul clinic, indicațiile și aportul în stabilirea diagnosticului;

b) identifică riscurile și contraindicațiile pentru bolnavi;

c) urmărește reducerea la minim a riscului de supraradiere sau contaminare;

d) înregistrează rezultatele examenelor radiologice;

e) urmărește evoluția afecțiunilor bolnavului iradiat.

Art. 18. — Laboratorul de recuperare, medicină fizică și balneologie (baza de tratament) are, în principal, următoarele atribuții:

a) aplică procedurile existente cu toți parametrii agentului fizic în vederea recuperării medicale conform prescripției medicului;

b) supraveghează starea pacientului pe perioada aplicării procedurilor fizioterapeutice;

c) consemnează pe fișele de tratament procedurile efectuate pacientului.

Art. 19. — Cabinetul de psihologie are, în principal, următoarele atribuții:

a) efectuează teste psihologice și consiliere psihologică pentru bolnavii internați;

b) întocmește fișa de observație psihologică a pacientului;

c) urmărește reinserția pacientului în societate;

d) participă la activități de terapie ocupațională.

Art. 20. — Cabinetul de asistență socială are, în principal, următoarele atribuții:

a) acordă sprijin persoanelor internate în vederea obținerii unor ajutoare bănești, materiale, sociale, pensii etc.;

b) se ocupă de obținerea actelor de identitate de la organele în drept în cazul persoanelor fără acte;

c) face demersurile necesare în vederea obținerii anchetelor sociale de la primăriile din localitățile de reședință a pacienților internați în spital.

Art. 21. — Biroul de evaluare și statistică medicală are, în principal, următoarele atribuții:

a) înregistrează și completează documente pentru pacienții internați;

b) verifică și centralizează date statistice;

c) raportează date statistice către Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București, Ministerul Sănătății, Centrul Național de Statistică și alte instituții abilitate.

Art. 22. — Compartimentul de ergoterapie desfășoară activități de ergoterapie pentru pacienții internați în spital.

Art. 23. — Compartimentul de prevenire a infecțiilor asociate asistenței medicale are, în principal, următoarele atribuții:

a) elaborează planul anual de supraveghere și control al infecțiilor nosocomiale;

b) asigură supravegherea epidemiologică a infecțiilor nosocomiale și a cazurilor de boli transmisibile prin colectarea, înregistrarea, analiza, interpretarea și diseminarea datelor;

c) verifică respectarea normelor de igienă, igiena produselor alimentare, în special a celor dietetice, a normelor de sterilizare și menținerea sterilității materialelor sanitare și a soluțiilor injectabile;

d) propune și inițiază activități complementare de prevenție sau control cu caracter de urgență, în cazul unor situații de risc sau focar de infecție nosocomială;

e) organizează și realizează programe instructiv-educative, colaborând cu personalul calificat din secții/compartimente;

f) coordonează elaborarea și actualizarea anuală, împreună cu conducerea secțiilor a Ghidului de prevenire a infecțiilor nosocomiale;

g) implementează și evaluează activitatea de prevenire și control a infecțiilor nosocomiale;

Art. 24. — Structura management al calității serviciilor medicale are, în principal, următoarele atribuții:

a) pregătește și analizează Planul anual al managementului calității;

b) coordonează activitățile de elaborare a documentelor sistemului de management al calității:

1. manualul calității;

2. procedurile;

c) coordonează și implementează programul de acreditare a tuturor serviciilor oferite în cadrul unității, pe baza procedurilor operaționale specifice fiecărei secții, laborator etc. și a standardelor de calitate;

d) coordonează și implementează procesul de îmbunătățire continuă a calității serviciilor;

e) colaborează cu toate structurile unității în vederea îmbunătățirii continue a sistemului de management al calității;

f) implementează instrumente de asigurare a calității și de evaluare a serviciilor oferite;

C. Structura aparatului funcțional

Art. 25. — Biroul financiar-contabilitate are, în principal, următoarele atribuții:

a) organizarea contabilității conform prevederilor legale și asigurarea efectuării corecte și la timp a înregistrărilor;

b) organizarea analizei periodice a utilizării bunurilor materiale și luarea măsurilor necesare împreună cu celelalte birouri și servicii din unitate, în ceea ce privește stocurile disponibile, supranormative, fără mișcare sau cu mișcare lentă sau pentru prevenirea oricăror altor imobilizări de fonduri;

c) întocmirea la timp și în conformitate cu dispozițiile legale a dărilor de seamă contabile;

d) exercitarea controlului financiar preventiv în conformitate cu dispozițiile legale;

e) participarea la organizarea sistemului informațional al unității, urmărind folosirea cât mai eficientă a datelor contabilității;

f) organizarea evidenței tehnico-operative și gestionare; asigurarea ținerii lor corecte și la zi;

g) organizarea inventarierii periodice a mijloacelor materiale și regularizarea diferențelor constatate;

h) întocmirea proiectelor privind bugetul de venituri și cheltuieli;

i) efectuarea corectă și în conformitate cu dispozițiile legale a operațiunilor de încasări și plăți în numerar;

j) se ocupă de creditele necesare, corespunzător comenzilor și contractelor emise, în limita creditelor aprobate;

k) verificarea documentelor justificative de cheltuieli sub aspectul formei, conținutului și legalității operațiunii;

l) întocmirea propunerilor de plan casa pentru plăți în numerar;

m) luarea măsurilor necesare pentru asigurarea integrității patrimoniului și pentru recuperarea pagubelor produse;

n) urmărește înscrierea în Registrul privind operațiunile prezentate la viza de control financiar preventiv a documentelor prezentate la viza de control financiar preventiv;

o) respectă termenul stabilit prin decizie internă pentru acordarea/refuzului vizei de control financiar preventiv.

Art. 26. — Biroul RUNOS are, în principal, următoarele atribuții:

a) aplicarea legislației în domeniul managementului resurselor umane privind angajarea, evaluarea, perfecționarea profesională a resurselor umane din cadrul unității;

b) asigură întocmirea documentațiilor privind modificarea/actualizarea organigramei spitalului, a numărului de posturi, a statutului de funcții;

c) efectuează lucrări privind încheierea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de muncă, precum și acordarea tuturor drepturilor prevăzute de legislația muncii;

d) urmărește întocmirea și actualizarea de către conducătorii de compartimente/secții a fișelor de post și asigură gestionarea lor conform prevederilor legale;

e) gestionează procesul de realizare a evaluării și întocmirea rapoartelor/fișelor de evaluare a performanțelor profesionale individuale;

f) stabilește și actualizează conform reglementărilor legale, salariile de încadrare și celelalte drepturi salariale pentru personalul din cadrul unității spitalicești;

g) asigură introducerea în baza de date a informațiilor referitoare la personal și actualizează baza cu datele noilor angajați;

h) întocmește și actualizează registrul de evidență a salariaților;

i) asigură secretariatul comisiilor de concurs pentru ocuparea posturilor vacante și întocmește lucrările privind încadrarea în muncă a candidaților declarați admiși pe baza proceselor-verbale ale comisiilor, în conformitate cu prevederile legale;

j) calculează vechimea în specialitate și vechimea în muncă la încadrare;

k) execută lucrările de normare a personalului aplicând criteriile de normare din normativele în vigoare;

l) fundamentează fondul de salarii necesar personalului din unitate în vederea întocmirii proiectului de buget de venituri și cheltuieli;

m) întocmește lunar documentația necesară pentru salarizare;

n) întocmește și transmite situațiile periodice solicitate de Direcția de Sănătate Publică Hunedoara, Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Hunedoara, Direcția Generală a Finanțelor Publice Hunedoara, Direcția Județeană de Statistică Hunedoara, Ministerul Sănătății;

o) asigură operarea programărilor și efectuării concediilor de odihnă ale angajaților;

p) întocmește formalitățile în vederea acordării de concedii cu/fără plată și ține evidența acestora;

q) eliberează la cerere adeverințe privind calitatea de salariat care atestă vechimea în muncă sau drepturile salariale;

r) întocmește documentația privind sancționarea personalului unității în baza raportului Comisiei de disciplină;

s) întocmește orice alte lucrări prevăzute de Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

t) execută la termenul precizat orice altă lucrare repartizată de către conducerea unității privind problemele specifice serviciului RUNOS.

Art. 27. — Compartimentul juridic are, în principal, următoarele atribuții:

a) asigură reprezentarea cererilor unității în fața organelor de judecată și căilor de atac;

b) asigură consultanța de specialitate conducătorului instituției și șefilor de compartimente în vederea aplicării prevederilor actelor normative specifice;

c) urmărește apariția dispozițiilor cu caracter normativ și semnarea organelor de conducere asupra sarcinilor ce le revin unităților sanitare potrivit acestor dispoziții;

d) avizează legalitatea măsurilor și actelor ce urmează să se stabilească de conducerea unității;

e) participă la negocierea și încheierea contractelor;

f) avizează contractele de muncă și deciziile emise de conducerea unității.

Art. 28. — Serviciul achiziții publice-contractare are, în principal, următoarele atribuții:

a) fundamentează și elaborează planul anual de achiziții publice pe baza solicitărilor fiecărei secții/compartiment;

b) elaborează și actualizează pe baza necesităților transmise de celelalte compartimente ale spitalului programul anual de achiziții publice, ca instrument managerial pe baza căruia se planifică procesul de achiziție;

c) întocmește planul anual de achiziții al anului în curs, în baza datelor cuprinse în planul anual de achiziții precedent, a balanței contabile la data de 31 decembrie, a necesarului cuprins în planul transmis de către șefii de secție și compartimente;

d) stabilește și verifică cerințele minime de selectare;

e) stabilește și verifică respectarea criteriilor de atribuire și a cerințelor legate de garanția de participare;

f) elaborează documentația de atribuire și a legalității procedurilor de achiziție;

g) verifică publicarea anunțurilor de atribuire în Serviciul electronic de achiziții publice.

Art. 29. — Biroul administrativ are, în principal, următoarele atribuții:

a) organizează, îndrumă și răspunde de întocmirea planurilor de reparații capitale, dotare, construcții, aprovizionare și transport;

b) aprobă documente legate de gestionare a bunurilor, mișcarea obiectelor de inventar și a mijloacelor fixe în unitate și ieșirea acestora din unitate conform normelor în vigoare;

c) elaborează măsuri pentru aprovizionarea ritmică a unității, pentru reducerea consumurilor și optimizarea stocurilor de materiale;

d) coordonează activitățile de întreținere și reparații a clădirilor și instalațiilor aferente;

e) participă la inventarierea generală a patrimoniului și întocmește actele necesare declasării obiectelor de inventar ce îndeplinesc condițiile potrivit legii, casarea acestora și valorificarea deșeurilor recuperate;

f) asigură păstrarea și arhivarea în condiții de securitate a documentelor predate la arhiva unității conform legislației în domeniu;

g) administrează clădirile spitalului și perimetrul acestuia;

h) remediază defecțiunile ce pot conduce la accidente de muncă în unitate;

i) administrează și exploatează parcul auto din dotarea unității;

j) realizează activități de protecție a mediului cu respectarea și aplicarea legislației în vigoare;

k) identifică riscurile asociate activităților pe care le dezvoltă în vederea realizării obiectivelor specifice structurii.

Art. 30. — Compartimentul aprovizionare-transport are, în principal, următoarele atribuții:

a) urmărește aprovizionarea ritmică și la timp cu toate bunurile, medicamentele și materialele necesare bunului mers al activității medicale, administrative și tehnice;

b) coordonează activitatea magaziiilor asigurând condiții optime de păstrare și depozitare a bunurilor;

c) recepționează calitativ și cantitativ materialele primite de la furnizori și asigură transportul acestora în condiții igienico-sanitare, în conformitate cu normele în vigoare;

d) colaborează cu secțiile și serviciile din spital și cu furnizorii de materiale și medicamente;

Art. 31. — Compartimentul tehnic are, în principal, următoarele atribuții:

a) elaborează planul de reparații pe centre de cost pentru realizarea lucrărilor planificate în limita bugetului aprobat;

b) urmărește realizarea planului de reparații, controlează calitatea lucrărilor executate și verifică încadrarea în cheltuielile planificate;

c) analizează defecțiunile sau avariile instalațiilor, stabilește cauzele care le-au determinat și ia măsuri de înlăturare a efectelor;

d) verifică regimul de funcționare la centrala termică pentru furnizarea neîntreruptă a utilităților necesare desfășurării activității spitalicești;

e) participă la recepția lucrărilor de investiții și avizează acceptarea facturilor în conformitate cu stadiul lucrărilor.

Art. 32. — Compartimentul securitatea muncii, PSI, protecție civilă și situații de urgență are, în principal, următoarele atribuții:

a) elaborează și întocmește planul de prevenire și protecție, planul de analiză și acoperire a riscurilor, planul de apărare la cutremur, planul de evacuare în cazul producerii unor situații de urgență etc.;

b) analizează periodic sau atunci când condițiile de muncă suferă modificări activitatea de securitate și sănătate în muncă;

c) elaborează programul de instruire și testare a personalului în probleme de securitate și sănătate în muncă, atât prin cele trei forme de instructaj, cât și prin cursuri de perfecționare;

d) stabilește zonele cu risc specific ridicat în cadrul spitalului, inclusiv pe cele cu risc de incendiu;

e) colaborează cu medicul de medicină a muncii pentru efectuarea controlului medical periodic și pentru identificarea factorilor de risc din unitate;

f) monitorizează funcționarea sistemelor și dispozitivelor de protecție.

Art. 33. — Compartimentul informatică are, în principal, următoarele atribuții:

a) elaborează și întreține aplicații software și baza de date;

b) configurează aplicații necesare, testează aplicații și modifică programele;

c) oferă asistență utilizatorilor pentru folosirea proiectelor de software dezvoltate;

d) asigură buna funcționare a programelor instalate în respectarea procedurilor legate de protecția împotriva virusilor informatici, menținerea configurației software.

CAPITOLUL VI

Consiliile și comisiile ce funcționează în cadrul spitalului

Art. 34. — În conformitate cu prevederile legale în vigoare, în cadrul spitalului au fost organizate următoarele comisii și consilii, astfel:

Art. 35. — (1) În cadrul spitalului funcționează Consiliul medical, în care directorul medical este președinte.

(2) Printre atribuțiile principale ale Consiliului medical se enumeră:

a) îmbunătățirea standardelor clinice și a modelelor de practică în scopul acordării de servicii medicale de calitate în scopul creșterii gradului de satisfacție a pacienților;

b) monitorizarea și evaluarea activității medicale desfășurate în spital în scopul creșterii performanțelor profesionale și utilizării eficiente a resurselor alocate;

c) înainteașă comitetului director propuneri privind utilizarea fondului de dezvoltare al spitalului;

d) propune comitetului director măsuri pentru dezvoltarea și îmbunătățirea activității spitalului în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației și conform ghidurilor și protocoalelor de practică medicală;

e) alte atribuții stabilite prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 36. — Consiliul etic funcționează în conformitate cu prevederile legale în vigoare, iar atribuțiile acestuia sunt prevăzute în Ordinul ministrului sănătății nr. 1.502/2016 pentru aprobarea componenței și a atribuțiilor Consiliului etic care funcționează în cadrul spitalelor publice.

Art. 37. — Comisia medicamentului are, în principal, următoarele atribuții:

a) stabilirea unei liste de medicamente de bază, obligatorii, care să fie în permanență accesibile în farmacia spitalului;

b) stabilirea unei liste de medicamente care se achiziționează doar în mod facultativ, la cazuri bine selecționate și documentate medical, pe bază de referat; aceasta din urmă trebuie să prezinte criteriile pe baza cărora se face recomandarea, susținute cu buletine de analiză și recomandări ale experților;

c) analiza referatelor de necesitate trimise direcțiunii în vederea aprobării și avizarea lor de către medici specialiști coresponsuzător profilului de acțiune al medicamentului solicitat;

d) verificarea continuă a stocului de medicamente de bază, pentru a preveni disfuncțiile în asistența medicală;

e) verificarea ritmică a cheltuielilor pentru medicamente și analiza lor cu raportarea lunară a situației financiare;

f) elaborarea de ghiduri terapeutice pe profiluri de specialitate medicală bazate pe bibliografie națională și internațională și pe condițiile locale;

g) solicitarea de rapoarte periodice de la șefii de secție privind administrarea de medicamente în funcție de incidența diferitelor afecțiuni;

h) dispunerea, dacă e cazul, a întreruperii administrării de medicamente cu regim special în cazul când acel tratament se consideră inutil.

Art. 38. — Comisia de disciplină are, în principal, următoarele atribuții:

a) analizează cazurile de abateri disciplinare în rândul angajaților unității;

b) face propuneri de sancționare a acestora către conducerea spitalului.

Art. 39. — Comisia de analiză a decesului are, în principal, următoarele atribuții:

a) analizează și cercetează cauzele de deces în unitatea sanitară, precum și calitatea serviciilor și îngrijirilor medicale acordate până la deces, în funcție de circumstanțele în care a survenit decesul, sesizând organele abilitate;

b) încheie procese-verbale pentru fiecare caz de deces analizat în unitatea sanitară;

c) întocmește rapoarte periodice privind activitatea desfășurată, pe care le prezintă managerului spitalului.

Art. 40. — Comitetul de securitate și sănătate în muncă are, în principal, următoarele atribuții:

a) analizează și face propuneri privind politica de securitate și sănătate în muncă și planul de revenire și protecție, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare și funcționare;

b) urmărește realizarea planului de prevenire și protecție, inclusiv alocarea mijloacelor necesare prevederilor lui și eficiența acestora din punctul de vedere al îmbunătățirii condițiilor de muncă;

c) analizează modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin serviciului extern de prevenire și protecție, precum și menținerea sau, dacă este cazul, înlocuirea acestuia;

d) propune măsuri de amenajare a locurilor de muncă, ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscurile specifice;

e) urmărește modul în care se aplică și se respectă reglementările legale privind securitatea și sănătatea în muncă, măsurile dispuse de inspectorul de muncă și de inspectorii sanitari;

f) analizează cauzele producerii accidentelor de muncă, îmbolnăvirilor profesionale și evenimentelor produse și poate propune măsuri tehnice în completarea măsurilor dispuse în urma cercetării.

Art. 41. — Comisia de concurs/examen pentru ocuparea unui post vacant sau temporar vacant are, în principal, atribuțiile stabilite conform Hotărârii Guvernului nr. 286/2011 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 42. — Comisia de promovare în grade și trepte profesionale funcționează conform Hotărârii Guvernului nr. 286/2011 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 43. — Comisia de supraveghere și control al calității serviciilor medicale are, în principal, următoarele atribuții:

a) verificarea condițiilor igienico-sanitare din toate secțiile și compartimentele spitalului;

b) verificarea implementării procedurilor operaționale și de sistem;

c) verificarea implementării și aplicării protocoalelor de diagnostic și tratament;

d) verificarea concordanței între consemnările din condica de prezență și programul de lucru;

e) verificarea concordanței între situația de hrană, meniul zilnic și prezența efectivă a pacienților în secție;

f) verificarea completării corecte a documentelor medicale în format letric și electronic, a foilor de observație clinică generală, a condiții de prescripție medicamente, a registrelor de conținție, a registrelor de declarare a infecțiilor asociate asistenței medicale, a registrelor de internări etc.;

g) verificarea condițiilor de păstrare și securizare a documentelor, bunurilor și a medicamentelor, potrivit prevederilor legale în vigoare și a recomandărilor Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate;

h) verificarea implementării programului de dezvoltare a sistemului de control intern managerial;

i) verificarea listelor de alimente cu încadrarea în valoarea calorică;

j) verificarea meniurilor pe tipuri de diete;

k) verificarea respectării ritmicității (legale ori stabilită prin decizii, proceduri etc.) de întrunire a comisiilor care funcționează în cadrul spitalului (comisia medicală/nemedicală: consiliul medical, consiliul etic, comisia de decese, comisia medicamentului, comisia de sănătate și securitate în muncă etc.).

CAPITOLUL VII

Finanțarea spitalului

Art. 44. — Spitalul de Psihiatrie Zam este unitatea sanitară cu paturi, cu personalitate juridică, care funcționează pe principiul autonomiei financiare, fiind finanțată integral din veniturile proprii. Veniturile proprii ale spitalului provin din sumele încasate pentru serviciile medicale prestate în baza contractului de furnizare de servicii medicale încheiat cu Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Hunedoara.

Art. 45. — Spitalul realizează venituri suplimentare din închirieri, coplă și alte surse.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 46. — Prezentul regulament de organizare și funcționare al Spitalului de Psihiatrie Zam, precum și orice modificări vor fi aduse la cunoștința tuturor salariaților pe bază de semnătură, după aprobarea acestuia prin ordin de ministru și publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 47. — Modificarea regulamentului de organizare și funcționare se face cu avizul consiliului de administrație și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

